

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

3. Mores iuuenum, virorum & senum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

quos, honesta, & legitima dicere oportet, an cum plebe bellua multorum capitum, cum qua negotium tractare difficillima res omnium. Neque vero satis est dignitatem in viris spectare, sed morum, & conditionis, & ingenij rationem habere oportet. Prudenter igitur Aristoteles in Rhetorica agit de moribus iuuenium, & senum, & virorum, quae ego hic ex ratiōne subiicio.

Mores iuuenium, virorum, & senum.

C A P V T III.

Hieronymus in Ecclesiasten ca. 12. paucis adolescentiam definens huic adiungit comitem stultitiam. Chrysost. epist. 3. ad Olympiadem ait, hac etiam ingenit esse libidinum tempestatem, magna vero rationis imbecillitatem. Ηλιος της επιθυμίας ζάχαρης, καὶ τέλεος θεοφόρου μόδιος. Similiter Ambrosius de Abel, & Cain lib. 1. cap. 3. Iuuentutem variarum illecebris passionum feruere. Sed ubi maturior ætas accesserit, tanquam pubescentis lasciuia tempestate difficulta tranquillitatem refundi, & in quosdam portus quiccos laſſe animæ nauigium subducere Basilius in cap. 3. Isaiae, pluribus iuuentutis mores deserbit Plato lib. 7. de legibus, facit puerum quavis bestia intractabiliorum his verbis, δῆ πᾶς πάντας θηρίων δεῖ διεγερτασθαι. οὐ γάρ ξεναπαγήνει φρονεῖν μὲν πανταχούτι μέντοι, έτι βούλονται δεινόν, καὶ οὐδεποτέ τοιούτοις θηρίων γίγνεται.

Επειδὴ δολοι, αὐθικρασία, πάθα, Horat. a. mata re- linquere pernix. Θουκοδ. Iuuenes sunt cupidi, & parati ad ea efficiendas, qua concipiuerint, sectatores volupsum, & in horas mutabiles, fastidiosi in cupiditatibus, & celeriter quidem, & valde concipiunt, statim vero sedantur, vehementes sunt eorum impetus, sed non diuturni: cuiusmodi ægrorum sitis, & fames, & senum cupiditates, partim decrescent, partim languescent, quare lucri sunt auidi, & remissis voluptatibus lucro seruant, viri mediocriter se habent ad voluptates.

Iuuenes sunt iracundi, statim excandescentes, maximè si propter studium honoris,

parui fiant: Senes excandescunt imbecillius, viti morderatus.

Iuuenes studiosi sunt honoris, & excellentiæ, exanimi & victoriz magis, quam pecuniarum, non cursum enim egestatem experti sunt. Senes sunt lenientia vite appetentes, maximè extremo tempore, Turni, quia cupiditas est rei absens, & quo minus est ratione, eo magis desiderant.

Iuuenes, ut plurimum non sunt malis moribus, quod non sint veteratores; Senes contra, sunt magis versipelles, ut omnia in peccato, rem partem rapiant, viri sunt in utroque modo derationes.

Iuuenes sunt creduli, quia nondum in multis decepti: Senes suspiciosi, quia magis perit. Viri, neque leuiter credunt, neque omnibus detrahunt fidem.

Iuuenes sperant multa, quia futuri mulctum habent: Senes timent omnia, etiam tutam. Viri, neque nimis confidunt, neque nimis timent.

Iuuenes sunt verecundi, & facile erubescunt: Senes duriorem habent frontem: Viri, neque omnino verecundi, neque sine aliquo rubore sunt.

Iuuenes necessaria honestis, Viri mediocritatem observant inter parcimoniam, & luxuriam.

Iuuenes curiosi sunt sodalium, gaudent eorum consuetudine: Senes non ita: Viri medio criter.

Iuuenes in omnibus ferè sunt nimis amant, nimis oderunt, tunc putant se scire omnia: Senes peccant defectu, & putant quidem, sciunt autem nihil: Viri, neque amant, neque oderunt effusus, sed oderunt quasi amant, & amant quasi odio habitu.

Iuuenes misericordes sunt, sua enim innocentia carceris metuntur: Hoc ipsum viris, & senibus conuenit.

Iuuenes rident lubenter, & sunt faceti: Senes plerunque ἐγκλησιοῦ odere ridiculos: Viri καὶ στοιχεῖον sectantur mediocritatem. Haec paucis Horatius complexus est.

Δεταῖς cuiusque notandi sunt tibi mores, Mobilibusque decor, matris dandus, & anno. Horatius Reddere, qui voces iam scit puer, & pede certato: Signat humum, gestis paribus colludere, & iram.

Colligit, ac ponit temerē, & mutatur in horas.

Imberbie iuuenis, tandem custode remoto,
Gaudet equis, canibusque, & apri gramine
campi:
Cereus in vitium flecti, monitoribus asper,
Vtilium tardus prouisor, prodigus avis,
Sublimis, cupidusque, & amata relinquare
pernix:
Conservis studijs etas, animusque virilis
Quarit opes, & amicitias: infert honor:
Commissoe cauet, quod mox mutare labore:
Multæ senem circumuenient incommoda: vel
quod
Quartæ, & inuentis miser abstinet, & timet
uit,
Vel quod res omnes timidæ, gelideque mini-
strat,
Dilator, sbe longus, iners, audiesque futuri:
Difficilis, querula, laudator temporis acti,
Sepuro, Censor, Cafigatorque minorum.

Et hæc quidem aurea, Aristotelisque, & Horatiij digna iudicio: sed tamen ingenia plerunque in consuetudine, & vitz ratione, atque institutis ita mutantur, vt inueniantur ienes pueri, & pueri senes: Hoc erit prudentis oratoris animaduertere. Ex ijs, que dicta sunt colligere, vt plurimum iuuenum animos illecebra gloriæ titillando, temperandum aliquando in eorum leuioribus vitijs, expectandum ranti sperdonec, iracundie, & cupiditates defruefcant, nihil cum cupidis agi, defecatis emotionibus animi, omnia futura remissiora, contra torrentem non esse luctandum. At si indomitæ libidines fuerint, & maior in dies audacia, præcipue in agrestibus animis, vt non modo temporis longinquitate noa mitescat, sed obfirmatae malitia incrementis serpat latius: efficiendum, vt qui lenitatem contemplerunt, seueritatis aculeos sentiant. Solent enim simillima ingenia, vt musæ aceto, sic seueritate excitari, aut ad exemplum aliorum frangi, si modo curvari non posunt. Apud senes maximè spectanda erit vtilitas, pecunia, prædiorum, opulentia, & omnium commordum ad vitam accessio. Apud viros, vt ipsi rationem audiunt, oratio erit ex honestate, & vtilitate tempora-

da.

Mores secundum conditionem.

C A P V T I V .

Nobiles omnino sunt honoris cupidi, Nobilium ingenium, vt ea, quæ habent, studiosus querant, & accumulent: At nobilitas est dignitas quædam, & honor maiorum, quo sit, vt alium, atque alium, honorem semper appetant. Idem quoque facile contemnunt, sunt enim fastidiosi stomachi. Dinites sunt sèpè contumaces, contumeliosi, deliciati mollitatem, & felicitatis ostentationem arrogantes, apud quos difficile est agere, nisi torrens fortunæ virtute reprimatur. Sed licet apud Theophrastum videre elegantissimos harum personarum characteres.

Mores plebis.

Mores plebis describunt summi artifices, Plato, Salust, Cornelius Tacitus, Seneca, Xenophon.

Platonii dicitur, bellua multorum capitum. Ωχρίον πολυχέφαλον.

Xenophonti ἀχρείον, ἄμειν, βάσκανον, ἀποδευτού, multitudine, inquit, ingrata, crudelis, infida, imperita.

Cornelius ait, vulgi sunt impigre linguae, ignauia animi.

Liuuius, priuata cuique stimulatio, vile de-
cens publicum.

Salustius, multitudo vulgi magis more, quam iudicio, post alium aliis, quasi pruden-
tiorem sequitur.

Item. Natura inuidum vulgus regtis oculis alienam felicitatem intuetur.

Ingenio est mobili sediciosum, atque dis-
cordiosum, cupidum nouarum rerum, quieti,
& otio aduersum, aut seruat humilius, aut su-
perbè dominatur: Hæc, & alia Lipsius. Apud
huiusmodi homines, nisi prius bonis moribus
excolantur, difficillima est omnino oratio, vbi
nulla ratio: Itaque in istis, & similibus satius
conticescere, quam sine fructu, & sèpe cum
maximo periculo verba facere. Tentanda sunt
etiam nonnunquam remedia seueriora, vbi
minime prosumt lenia. Sed haec tenus de mori-
bus persona.

Iam in deliberativo genere spectandus se-
quitur post efficiemt finis, & is, honestas

Gggg z cum